

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 23. července 2021 o stížnosti odsouzeného: [celé jméno odsouzeného], [datum narození], proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 22. června 2021, č.j. 6 PP 68/2021-30,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Liberci o žádosti odsouzeného [celé jméno odsouzeného] tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], rozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání:

- 4 (čtyř) let uloženého rozsudkem Okresního soudu v Plzni – město ze dne 15. 5. 2006, č. j. 27 T 45/2005-387, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 8. 2006, č. j. 50 To 410/2006-421,

- 3 (tří) let uloženého rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 6. 2003, č. j. 4 T 8/2001-438, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 23. 10. 2006, č. j. 4 T 8/2001-643,

- 12 (dvanácti) let a 9 (devíti) měsíců uloženého rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 3. 2010, č. j. 6 T 13/2009-592, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 6. 2010, sp. zn. 7 To 45/2010.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, kterou písemně odůvodnil. Odsouzený v odůvodnění stížnosti označuje zprávu věznice a napadené rozhodnutí za lež, polemizuje se zákonností předchozích odsouzení, napadá podmínky výkonu trestu i chování příslušníku VS vůči své osobě, když mají být porušovány zákony, což není doposud řádně řešeno, ač podává podněty. Výkon trestu a chování příslušníku VS má naplňovat trestnou činnost. Zpráva věznice je mstou, jsou podávány lživé informace.

3. Krajský soud z podnětu včas a řádně podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení, i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že podaná stížnost není důvodná.

4. V první řadě je nutno uvést, že řízení před Okresním soudem v Liberci proběhlo v souladu s procesními předpisy a nebylo zjištěno žádných závad. Okresní soud přitom v průběhu veřejného zasedání provedl dokazování v potřebném rozsahu. Odsouzený se omluvil z účasti u veřejného zasedání, písemně požádal, aby bylo rozhodnuto o podané žádosti bez jeho přítomnosti. Okresní soud si vyžádal a opatřil listinné důkazy v podobě zpráv k osobě odsouzeného, včetně přílohových spisů, čímž si zajistil potřebné podklady pro rozhodnutí. Skutečnosti zjištěné z provedených důkazů pak rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí.

5. Krajský soud potom musí uvést, že pochybení nebylo zjištěno ani ve věcné stránce rozhodnutí okresního soudu, který vycházel z ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákoníku, které upravuje podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, když na uvedené podmínky okresní soud ve svém odůvodnění pokázał a konkretizoval je.

6. Okresní soud na základě provedených důkazů správně zjistil, že odsouzený již vykonal potřebnou délku trestu odnětí svobody a splňuje tak základní podmínku pro možné rozhodování

o žádosti odsouzeného. Okresní soud potom s ohledem na provedené dokazování konstatoval, že tato zákonná podmínka je pouze tou jedinou, kterou odsouzený splňuje, když splnění dalších zákonem vyžadovaných podmínek nezjistit. Krajský soud může uvést, že se závěry okresního soudu se zcela ztotožňuje a nemá k nim výhrady.

7. Ohledně závěru o prokázaném polepšení odsouzeného a splnění této zákonné podmínky okresní soud v souladu s výsledky dokazování poukázal na to, že odsouzený sice během výkonu trestu získal 3 kázeňské odměny, ale jinak je zařazen ve III. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, dlouhodobě neplní program zacházení, nerespektuje řady věznice, jeho chování je hodnoceno jako vulgární, slovně i fyzicky agresivní. V průběhu výkonu trestu byl odsouzený 13x kázeňsky trestán, např. pro vyhrožování smrti zdravotnickým zaměstnancům věznice či napadání spoluodsouzených. Závěr okresního soudu, že v případě takového hodnocení nelze uvažovat o splnění zákonné podmínky prokázaného polepšení, je tak i dle krajského soudu zcela namístě. Za takovéto situace není možné v žádném případě, byť i jen vzdáleně, hovořit o tom, že odsouzený svým chováním ve výkonu trestu prokazuje polepšení. Pokud jde o udělené kázeňské odměny, tak poslední byla udělena v roce 2015, poté lze chování odsouzeného označit za více než problematické, v nejhorší, III. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, je odsouzený zařazen setrvale od 15. 5. 2018, tedy dlouhodobě a stabilně, pokud v této souvislosti je namístě takové konstatování. V hodnotící zprávě věznice je nadto zmíněno, že nyní v projevech odsouzeného dominuje skrytě agresivní chování. Přehlédnout nelze ani to, že v případě prohlídek v březnu 2021 byly u odsouzeného nalezeny skryté nepovolené 3 kusy bodných zbraní. Krajský soud tak může ve shodě s okresním soudem shrnout, že za takového stavu odsouzený bez pochybností nemůže splňovat podmínku prokázaného polepšení, která je jednou z podmínek pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

8. V návaznosti na uvedené může krajský soud uvést, že v případě zjištěných okolností je odůvodněno i negativní stanovisko okresního soudu k zákonné podmínce týkající se pozitivní prognózy vedení řádného života. Ve vztahu k sociálním podmínkám odsouzeného bylo shrnuto, opět v souladu s výsledky dokazování, že odsouzený nemá nijak zajištěny sociální a ekonomické předpoklady pro zapojení do řádného způsobu života. Odsouzený pouze sporadicky udržuje telefonický kontakt s bratrem, nemá k dispozici reálnou a doloženou možnost bydlení, zázemí, a v podstatě má zajištěn jen příjem v podobě invalidního důchodu. V této souvislosti nelze pominout, že odsouzený má nemalé exekuce vedené na svůj příjem, jak je zřejmé z vyúčtování srážek. Okresní soud pak i důvodně upozornil na skutečnost, že odsouzený byl nejen v minulosti sedmkrát odsouzen, ale zejména na to, že jeho trestná činnost gradovala, když naposledy byl odsouzen pro pokus trestného činu vraždy. Agresivním sklonům odsouzeného nasvědčuje i to, že i dříve byl odsouzen pro násilnou trestnou činnost, krom jiného pro pokus těžkého ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb., jakož i další násilné trestné činy. Přitom dříve ukládané výchovné tresty, tresty odnětí svobody původně podmíněně odložené, byly v důsledku další trestné činnosti odsouzeného, a její stále vyšší závažnosti, postupně nařízeny, když jak okresní soud uvedl, odsouzený nyní vykonává tresty ze tří odsouzení, ve dvou případech vedly k přímým trestům odnětí svobody, v jednom případě jde o nařízenou podmínku. Agresivita odsouzeného se přitom projevuje i v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, jak je právě patrné z hodnotící zprávy věznice a ze zjištěného chování odsouzeného v průběhu výkonu trestu, což je výše rozvedeno. Závěr okresního soudu, že u odsouzeného jednak nelze mít za to, že by klesala závažnost trestné činnosti u odsouzeného, ale především to, že vývoj jeho předchozího chování a spolu s tím současný přístup k výkonu trestu, nemohou vést k naplnění podmínky očekávání předpokladu vedení řádného způsobu života v budoucnu, je naprosto odpovídající. Namístě je i konstatování, že odsouzený je osobou, která nerespektuje základní společenská pravidla chování, a která je pro společnost natolik nebezpečná, že v případě odsouzeného byla nařízena zabezpečovací detence, jejíž potřeba nadále trvá.

9. Vyslovené úvahy a závěry okresního soudu tedy krajský soud mohl přijmout, neboť tyto vycházejí z provedených důkazů, zejména hodnotící zprávy vypracované Vězeňskou službou ČR. Není pochyb o tom, že tato zpráva jednoznačně upozorňuje na riziko spojené s osobou odsouzeného, a z této zprávy okresní soud zcela správně a logicky vycházel. Osoba odsouzeného je pak výmluvně charakterizována i opisem rejstříku trestů a předchozími odsouzeními. Krajský soud tak musí uzavřít, že v případě odsouzeného zcela jistě účel trestu odnětí svobody doposud nebyl naplněn a nelze shledat žádné okolnosti, které by odůvodnily splnění podmínek pro možné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. V daném směru nelze než uvést, že odsouzený v první řadě musí zcela přehodnotit svůj přístup k plnění podmínek výkonu trestu, musí zcela zanechat veškerého chování, které nedopovídá vězeňským řádům, musí bez výhrad plnit program zacházení, a to po více hodnotících obdobích, musí se vyvarovat jakýchkoli dalších kázeňských trestů, naopak svých chováním si vytvářet podmínky pro získání kázeňských odměn, vytvořit si podmínky pro zařazení do příznivější skupiny vnitřní diferenciací a svých pozitivním chováním dosáhnout nadprůměru, zařadit se mezi příkladné vězně. Samozřejmostí by bylo i zapojení do terapeutických programů, zejména na zvládání agresivity.

10. Na základě shora uvedených skutečností tedy krajský soud konstatuje, že rozhodnutí okresního soudu je správné a napadenému rozhodnutí a stejně tak ani řízení, které mu předcházelo, nelze vytknout žádné vady. Okresní soud nepochybil, pokud svá zjištění uzavřel tím, že u osoby odsouzeného nejsou splněny veškeré zákonné podmínky pro podmíněné propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Krajský soud mohl učiněný závěr bez výhrad přijmout a shodně konstatovat, že odsouzený zatím nesplnil všechny zákonné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené skutečnosti byla tedy stížnost odsouzeného jako nedůvodná zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 22. června 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. července 2021.